

STATISTIKHÆFTE
FOR
ARBEJDSSKADESTYRELSEN

2000

(1994 – 2000)

Arbejdsskadestyrelsen

Forord

Dette statistikhæfte indeholder oplysninger om de sager, Arbejdsskadestyrelsen behandlede i 2000. Til sammenligning vises perioden 1994 – 1999, hvor dette har været muligt.

Det er tredje år i træk, at der udgives et særskilt statistikhæfte. I forhold til sidste år er beskrivelsen af ulykker udvidet med tabeller, der beskriver de anerkendte og afviste ulykker fordelt på branchekoder.

I 2000 er der sket og vil fortsat ske en effektivisering af sagsbehandlingsprocesserne for at reducere sagsbehandlingstiden. Produktiviteten blandt medarbejderne har været højere end nogensinde tidligere i Arbejdsskadestyrelsen. I 2000 er der tale om en stigning på knap 10 % i forhold til året før. Samtidig er kvaliteten i sagsbehandlingen blevet bedre. Af de knap 103.000 afgørelser, der blev truffet i 2000 blev ca. 8,1 procent af afgørelserne anket. Af de ankede afgørelser blev ca. 27 % hjemvist eller omgjort svarende til 2,2 % af samtlige afgørelser.

Der er denne gang udarbejdet opgørelser over hvor mange af de anerkendte erhvervssygdomssager, der har været forelagt erhvervssygdomsudvalget. Som noget nyt er der endvidere udarbejdet en opgørelse over hvor mange af de afviste erhvervssygdomme, der afvises, fordi borgeren ikke reagerer på vores henvendelser. I 2000 blev 13,6 % af de afviste erhvervssygdomssager afvist, fordi borgeren ikke reagerede på vores henvendelse. Begge disse områder har indflydelse på sagsbehandlingstiden.

Statistikken er baseret på Arbejdsskadestyrelsens administrative edb-system, der indeholder oplysninger om de sager, der anmeldes og behandles i Arbejdsskadestyrelsen.

Indholdsfortegnelse:

I. HVILKE SAGER BEHANDLER ARBEJDSSKADESTYRELSEN?	1
II STATISTIK OM ARBEJDSSKADESAGER.....	3
<u>II.1. ARBEJDSULYKKER</u>	3
<i>II.1.1. Oprettede sager</i>	3
<i>II.1.2. Anerkendelse/afvisning</i>	5
<i>II.1.3. Anerkendte sager</i>	5
<i>II.1.4. Afviste sager</i>	7
Råstofudvinding	8
<i>II.1.5. Sager med erstatning</i>	8
<u>II.2. ERHVERVSSYGDOMME</u>	11
<i>II.2.1. Oprettede sager</i>	11
<i>II.2.2. Anerkendelse/afvisning</i>	11
<i>II.2.3. Anerkendte sager</i>	12
<i>II.2.4. Afviste sager</i>	14
<i>Tabel 2.21: Afviste erhvervssygdomssager fordelt på hovedbranche</i>	15
<i>II.2.5. Sager med erstatning</i>	15
<u>II.3. BRILLESKADER</u>.....	17
<i>II.3.1. Oprettede sager</i>	17
<i>II.3.2. Anerkendelse/afvisning</i>	17
<u>II.4. PLUDSELIGE LØFTESKADER</u>.....	18
<i>II.4.1. Oprettede sager</i>	18
<i>II.4.2. Anerkendelse/afvisning</i>	18
<i>II.4.3. Afviste sager</i>	18
<u>II.5. GENERELT</u>	20
<i>II.5.1. Fordeling på alder</i>	20
<i>II.5.2. Fordeling på køn</i>	22
<i>II.5.3. Geografisk fordeling</i>	24
<i>II.5.4. Dødsager</i>	26
III ARBEJDSSKADESTYRELSENS AFGØRELSER I ARBEJDSSKADESAGER.....	28
<u>III.1. AFGØRELSER</u>.....	28
<i>III.1.1. Generelt</i>	28
<i>III.1.2. Erstatninger</i>	32
<u>III.2. SAGSBEHANDLINGSTIDER</u>.....	34
<i>III.2.1. Arbejdsulykker</i>	34
<i>III.2.2. Erhvervssygdomme</i>	36
IV STATISTIK OM P-SAGER.....	38
<i>IV.1. Oprettede sager</i>	38
<i>IV.2. Afsluttede sager</i>	39

I. Hvilke sager behandler Arbejdsskadestyrelsen?

Administrativt fordeles arbejdsskadesager på de fire sagsklasser: arbejdsulykker, erhvervssygdomme, brilleskader og pludselige løfteskader. Pludselige løfteskader blev først indført som et skadesbegreb for skader indtruffet 1. juni 1996 eller senere.

Arbejdsskadestyrelsen behandler også skader efter andre love end arbejdsskadeloven, blandt andet skader blandt værnepligtige, AMU-kursister, EFG-elever og skader ved vaccination. Disse skader er medtaget som arbejdsskader.

Tabel 1.1: Anmeldte arbejdsskadesager

Sagsklasse	År for oprettelse						
	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Arbejdsulykker	25.270	25.606	23.912	23.131	20.149	19.833	19.925
Erhvervssygdomme	15.550	15.856	15.655	15.610	14.198	13.197	13.748
Brilleskader	1.898	1.475	1.120	810	424	385	247
Pludselige løfteskader	-	-	447	1.306	1.559	1.779	1.777
I alt	42.718	42.937	41.134	40.859	36.330	35.195	35.697

Tabel 1.1 viser, at det totale antal anmeldte arbejdsskader har været stigende fra 1994 til 1995, hvorefter man har set en faldende tendens i antallet af anmeldte arbejdsskader frem til 1999. Takten, hvormed de anmeldte arbejdsskader er faldet, har været varierende gennem perioden, fra 1996 - 1997 så man et svagt faldt (0,7%), mens faldet fra 1997 - 1998 var mere markant (11%) og fra 1998 til 1999 har man set et fald på ca. 3%. En del af forklaringen på det betydelige fald i de seneste år er, at statsinstitutionerne i 1997 fik samme adgang som forsikringsselskaberne til selv at behandle mindre arbejdsulykker (bagatelskader). I år 2000 er den faldende tendens vendt og man har fra 1999 til 2000 set en svag stigning på 1,4 %.

Hvis man ser på de enkelte sagsklasser, har ulykker og erhvervssygdomme fulgt samme tendens som for det samlede antal arbejdsskader, med et markant fald i perioden 1997 til 1998, og en stigning fra 1999- 2000. Stigningen har været størst for erhvervssygdommene. For de pludselige løfteskader, som først blev indført som begreb i midten af 1996, har man set en stigning i perioden 1996 - 1999 for derefter at stagnere i 2000. Antallet af brilleskader har været faldende gennem hele perioden.

Ud over behandlingen af anmeldte arbejdsskadesager foretager Arbejdsskadestyrelsen også behandling af en række sager hvert år, som genoptages eller tages op til revision.

Tabel 1.2: Revisioner og genoptagelser i arbejdsskadesager

Sagsklasse	År for revision/genoptagelse				
	1996	1997	1998	1999	2000
Arbejdsulykker	6.549	7.169	7.609	7.519	7.231
Erhvervssygdomme	3.270	3.023	2.882	3.882	3.455
Brilleskader	3	4	1	2	1
Pludselige løfteskader	3	28	50	55	110
I alt	9.825	10.224	10.542	11.458	10.797

Stigningen i antallet af revision/genoptagelser fra 1998 – 1999 hænger blandt andet sammen med en Højesteretsdom fra 1999 om bortfald af en 5-års forældelsesfrist i forbindelse med anmeldelse af erhvervssygdomme og en Højesteretsdom fra 1998 om fastsættelse af erhvervsevnetabet ved forudbestående lidelse.

Endelig behandler Arbejdsskadestyrelsen andre sager end arbejdsskadesager:

- P-sager – forespørgsler efter lov om sikring mod følger af arbejdsskade, §66 (se afsnit 4 for mere statistik)
- BZ-sager – sager efter lov om erstatning til besættelsestidens ofre
- Konventionssager – sager efter diverse konventionsaftaler med andre lande

Tabel 1.3 viser udviklingen inden for de 3 ovennævnte typer af sager. For de 2 sidstnævnte typer af sager har tilgangen af nye sager været faldende gennem hele perioden på nær for 2000, hvor antallet stiger igen. For P-sager er udviklingen anderledes. Frem til 1997 var der en markant stigning i antallet af oprettede sager og i perioden 1997 – 1999 har der været en mindre nedgang. Fra 1999 til 2000 er antallet af P-sager stigende igen. Årsagen til stigningen i 2000 for BZ-sager hænger sammen med, at Arbejdsskadestyrelsen overtog nogle gamle sager fra Søfartsstyrelsen.

Tabel 1.3: Andre sager

Sagsklasse	År for oprettelse						
	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
P-sager	3.138	3.504	4.163	4.950	4.554	4.437	4.673
BZ-sager	645	312	140	49	43	37	80
Konventionssager	341	252	182	88	95	93	115

II Statistik om arbejdsskadesager

I de følgende tabeller for henholdsvis arbejdsulykker, erhvervssygdomme, brilleskader og pludselige løfteskader er sagerne fordelt efter forskellige perioder. De oprettede sager er opgjort efter år for oprettelse, de anerkendte/afviste sager efter år for anerkendelse/afvisning og sager med erstatning efter år for første tilkendelse af erstatning. Sagerne for det enkelte år er derfor ikke direkte sammenlignelige fra tabel til tabel.

II.1. ARBEJDSULYKKER

I dette afsnit beskrives udviklingen i sager vedrørende arbejdsulykker. Afsnittet er opdelt i en beskrivelse af oprettede sager, en beskrivelse af anerkendte sager, en beskrivelse af afviste sager samt en beskrivelse af sager, hvori der er tilkendt erstatninger.

II.1.1. Oprettede sager

Ulykkessager opdeles på sagstype, som er en klassificering af sagen, efter hvilken type sag det er ud fra en lægelig vurdering. Sagstype er opdelt i 4 kategorier: kirurgisk, neurologisk, medicinsk samt tandskader forårsaget af ulykker. Tabel 2.1 viser, at udviklingen for kirurgisk, neurologisk og medicinsk følger den generelle udvikling, dog har faldet for medicinske ulykker været en smule større, og dette har medført en lille omfordeling mellem kategorierne. Ulykker vedrørende tandskader har været faldende gennem hele perioden.

Tabel 2.1: Anmeldte arbejdsulykker fordelt på sagstype

Sagstype	År for oprettelse						
	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Kirurgisk	14.614	14.505	13.275	12.702	11.122	11.008	11.051
Neurologisk	8.118	8.561	8.329	8.249	7.213	7.039	7.111
Medicinsk	1.575	1.656	1.481	1.355	992	977	1.011
Ulykker, tænder	824	727	703	672	635	622	513
Uoplyst	139	157	124	155	187	187	239
I alt	25.270	25.606	23.912	23.133	20.149	19.833	19.925

Ved modtagelsen af en anmeldelse oprettes en ulykkessag med koder for skadens placering på legemet, skadestype samt årsag ud fra oplysningerne på anmeldeblanketten. I de 3 efterfølgende tabeller vises fordelingen af ulykkessagerne efter disse kriterier.

Tabel 2.2 viser, at fordelingen mellem arbejdsulykkernes placering på legemet har været næsten konstant over tidsperioden 1994 – 2000. I 2000 skyldes hovedparten af arbejdsulykkerne (ca. 51 %) skader på ekstremiteterne (arme, ben m.m.). Skader på kroppen tegnede sig for ca. 26 % af alle arbejdsulykker, skader på hals og hoved for ca. 17 %. Dødsulykkerne udgør ca. 0,5 % af samtlige arbejdsulykker.

Af tabel 2.3 fremgår det hvilken type af skader, der er tale om. Der er ikke sket en væsentlig omfordeling af skadestyperne i løbet af perioden. I 2000 udgjorde forstrækninger ca. 52,5 % af alle skaderne. Herefter følger brud med ca. 13,5 % og sår, snit m.v. med ca. 10 %.

Forskellen mellem koden død for skadens placering på legemet og den tilsvarende kode for skadestype skyldes, at de to koder indtastes uden indbyrdes kontrol. For dødsager henvises til afsnit II.5.4.

Tabel 2.2: Anmeldte arbejdsulykker fordelt på skadens placering på legemet

Skadens placering	År for oprettelse						
	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Hoved	3.559	3.514	3.147	2.998	2.671	2.655	2.645
Hals m.m.	530	633	815	818	833	799	798
Krop	6.751	7.039	6.697	6.566	5.348	5.124	5.243
Arme, hænder og fingre	7.311	7.511	6.853	6.707	6.001	5.905	6.068
Ben, fødder og tæer	5.694	5.529	5.159	4.827	4.182	4.176	4.075
Flere skader	774	757	733	681	642	680	605
Andre skader	208	247	174	195	188	158	187
Død	211	189	196	189	165	134	102
Uoplyst placering	46	57	43	59	53	57	42
Uoplyst	186	130	95	93	66	145	160
I alt	25.270	25.606	23.912	23.133	20.149	19.833	19.925

Tabel 2.3: Anmeldte arbejdsulykker fordelt på skadestype

Skadestype	År for oprettelse						
	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Sår, snit m.v.	2.994	2.851	2.367	2.196	1.914	1.736	1.953
Amputation	433	430	407	355	351	359	339
Brud	3.217	3.052	3.001	2.807	2.530	2.680	2.681
Hudafskrabninger m.v.	1.020	1.188	941	783	882	919	728
Forstrækning m.v.	12.443	12.890	12.557	12.428	10.393	10.090	10.435
Andet	4.391	4.363	3.978	3.725	3.232	3.079	3.171
Død	138	136	127	110	98	74	66
Uoplyst	634	696	534	729	749	896	552
I alt	25.270	25.606	23.912	23.133	20.149	19.833	19.925

Fra og med 1997 har årsagskoden været mere eller mindre tvungen ved oprettelsen af en ulykkes-sag. Det medfører, at antallet af ulykkes-sager med uoplyst årsagskode er faldet væsentlig fra 1996 til 1997 samtidig med, at de andre grupper er steget tilsvarende. Overbelastning og fald er de hyppigste årsager til arbejdsulykkerne, de tegner sig for henholdsvis 25,5 % og 21,4 % af alle ulykkerne.

Tabel 2.4: Anmeldte arbejdsulykker fordelt på årsag

Årsag	År for oprettelse						
	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Fald	4.399	4.139	4.444	6.019	4.734	4.494	4.262
Faldende genstand	1.037	953	895	1.141	1.060	984	928
Stødt på genstande	689	678	987	1.452	1.305	1.299	1.219
Skåret eller klemt	2.541	2.342	2.085	2.984	2.811	2.605	2.681
Overbelastning m.v.	3.110	3.604	3.626	5.911	5.152	4.769	5.095
Andet	2.612	2.783	2.828	4.411	4.350	4.902	5.077
Uoplyst	10.882	11.107	9.047	1.225	737	780	663
I alt	25.270	25.606	23.912	23.133	20.149	19.833	19.925

II.1.2. Anerkendelse/afvisning

Alle ulykkessager afgøres med hensyn til anerkendelsesspørgsmålet, bortset fra sager, hvori der ikke træffes afgørelse, eksempelvis fordi borgeren ikke ønsker sagen behandlet.

Tabel 2.5: Anerkendte og afviste arbejdsulykker

Kendelse	År for anerkendelse/afvisning						
	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Anerkendelse	18.529	18.148	17.438	16.728	14.277	13.811	14.366
Afvisning	5.717	6.614	6.199	6.249	5.567	4.947	5.466
Anden afgørelse	620	622	565	501	491	459	437
I alt	24.866	25.384	24.202	23.478	20.335	19.217	20.269
Anerkendelsesprocent	74,5	71,5	72,1	71,2	70,2	71,9	70,9

Tabel 2.5 viser, at der er sket en lille udvikling i anerkendelsesprocenterne i perioden. I 1994 lå anerkendelsesprocenten på ca. 75, og i perioden frem til 1998 var den faldet til 70. Fra 1998 til 1999 er anerkendelsesprocenten steget fra 70 til næsten 72, for i 2000 at falde til ca. 71 %. Den primære årsag til faldet i anerkendelsesprocenten er, at forsikringsselskaberne har udnyttet adgangen til selv at behandle bagatelskader, efter at den ændrede finansieringsmodel blev indført i 1993. Bagatelskader er mindre skader, som ofte anerkendes, men som ikke indebærer erstatningsudbetalinger. Finansieringsmodellen indebærer, at forsikringsselskaberne skal betale administrationsbidrag pr. sag. I 1997 fik statsinstitutionerne også adgang til selv at behandle de lette skader.

Hvis man ser på antallet af afgørelser viser tabel 2.5, at i perioden 1995 – 1999 var antallet af afgørelser faldende, hvilke skyldes adgangen til at behandle bagatelskader som nævnt ovenfor. Udviklingen i antallet af anerkendelser følger udviklingen i antallet af anmeldelser, dog kan der i nogle år være en forskydning, da sager oprettet i ét år, først anerkendes/afvises i det efterfølgende år. Fra 1999 til 2000 er antallet af afgørelser derimod steget med 5,5 %. Det vil sige, at selvom anerkendelsesprocenten er faldet, har vi fra 1999 til 2000 anerkendt flere ulykkessager (ca. 4 % flere).

II.1.3. Anerkendte sager

De følgende 2 tabeller viser antallet af anerkendte arbejdsulykker fordelt på henholdsvis skadens placering på legemet og skadestype. Ulykkessagerne er opgjort efter året, hvori anerkendelsen faldt.

Tabel 2.6: Anerkendte arbejdsulykker fordelt på skadens placering på legemet

Skadens placering	År for anerkendelse						
	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Hoved	2.790	2.658	2.392	2.277	1.968	1.852	2.056
Hals m.m.	411	467	628	668	674	634	678
Krop	3.715	3.824	3.803	3.723	2.923	2.809	3.052
Arme, hænder og fingre	5.935	5.810	5.579	5.406	4.721	4.650	4.816
Ben, fødder og tæer	4.646	4.362	4.049	3.726	3.177	3.049	3.011
Flere skader	644	633	657	588	527	590	521
Andre skader	140	154	126	155	131	97	121
Død	88	98	98	88	73	63	52
Uoplyst placering	15	29	25	33	34	20	26
Uoplyst	144	113	81	64	49	47	33
I alt	18.529	18.148	17.438	16.728	14.277	13.811	14.366

Tabel 2.6 viser, at der heller ikke er sket en væsentlig ændring i fordelingen mellem anerkendte arbejdsulykkers placering på legemet. Sammenholdes antallet af anerkendte arbejdsulykker fordelt på skadens placering (tabel 2.6) med antallet af anmeldte arbejdsulykker fordelt på skadens placering (tabel 2.2), er der næsten overensstemmelse mellem de 2 tabeller. Skader på ekstremiteter udgør dog en større andel af de anerkendte (ca. 54,5 %) end af de anmeldte (ca. 51 %). Dette modsvarer af, at skader på kroppen udgør en lidt mindre andel af de anerkendte (ca. 21 %) end af de anmeldte (ca. 26 %).

Tabel 2.7: Anerkendte arbejdsulykker fordelt på skadestype

Skadestype	År for anerkendelse						
	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Sår, snit m.v.	2.601	2.473	2.190	1.965	1.674	1.532	1.676
Amputation	417	380	386	346	325	325	328
Brud	3013	2.691	2.768	2.621	2.278	2.338	2.456
Hudafskrabninger m.v.	873	930	841	733	672	782	614
Forstrækning m.v.	7.860	7.906	7.934	7.744	6.361	6.119	6.533
Andet	3.197	3.129	2.833	2.757	2.346	2.086	2.327
Død	64	77	75	68	54	45	39
Uoplyst	504	562	411	494	567	584	393
I alt	18.529	18.148	17.438	16.728	14.277	13.811	14.366

Arbejdsskadestyrelsen begyndte i 1999 med sætte branchekode på anerkendelserne. Branchekoden er tilknyttet arbejdsgiveren og er derfor arbejdsgiverens branche. For arbejdsulykker har vi i 1999 og 2000 kendskab til branchen i henholdsvis 39,2 % og 95,4 % af anerkendelserne. I 2000 ligger størstedelen af anerkendelserne inden for brancherne fremstillingsvirksomhed (18,27 %), Sundheds- og velfærdsinstitutioner mv. (16,73 %) Offentlig administration, forsvar og socialforsikring (12,34 %), Bygge- og anlægsvirksomhed (11,29 %) og transportvirksomhed mv. (10,07 %).

Tabel 2.8: Anerkendte arbejdsulykker fordelt på branche

Hovedbranche	Året for anerkendelse	
	1999	2000
Landbrug, Jagt og skovbrug	145	391
Fiskeri	19	97
Råstofudvinding	6	22
Fremstillingsvirksomhed	731	2.625
El-, gas-, varme- og vandforsyning	45	87
Bygge- og anlægsvirksomhed	452	1.622
Handel og reparationsvirksomhed	266	1.108
Hotel – og restaurationsvirksomhed	76	224
Transportvirksomhed mv.	398	1.446
Pengeinstitutter, finansierings- og forsikringsvirksomhed	38	131
Fast ejendom, udlejning, forretningservice mv.	181	581
Offentlig administration, forsvar og socialforskning	560	1.773
Undervisning	408	759
Sundheds- og velfærdsinstitutioner mv.	1.939	2.404
Organisationer, forlystelser, kultur mv.	144	420
Private husholdninger med ansat medhjælp	10	16
Internationale organisationer mv.	-	2
Uoplyst	8.393	658
I alt	13.811	14.366

II.1.4. Afviste sager

I det efterfølgende vises tilsvarende tabeller for afviste arbejdsulykker. Udviklingen i disse tabeller vil modsvare udviklingen i tabellerne for anerkendte ulykkessager.

Tabel 2.9: Afviste arbejdsulykker fordelt på skadens placering på legemet

Skadens placering	År for afvisning						
	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Hoved	499	707	644	629	611	520	676
Hals m.m.	86	123	138	146	149	137	138
Krop	2.888	2.994	2.903	2.874	2.457	2.105	2.227
Arme, hænder og fingre	1.086	1.439	1.287	1.273	1.144	1.060	1.167
Ben, fødder og tæer	865	1.065	992	1.125	976	929	1.057
Flere skader	61	86	78	76	83	87	75
Andre skader	51	81	55	36	54	46	60
Død	74	45	48	40	40	30	30
Uoplyst placering	19	20	21	16	24	16	18
Uoplyst	88	54	33	46	29	17	18
I alt	5.717	6.614	6.199	6.249	5.567	4.947	5.466

Tabel 2.10: Afviste arbejdsulykker fordelt på skadestype

Skadestype	År for afvisning						
	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Sår, snit m.v.	201	304	230	186	192	129	196
Amputation	16	22	16	12	16	9	15
Brud	195	254	232	230	198	214	268
Hudafskrabninger m.v.	104	142	119	90	109	122	113
Forstrækning m.v.	4.168	4.603	4.484	4.709	4.035	3.590	3.837
Andet	852	1.092	983	858	815	703	876
Død	23	20	20	11	13	11	9
Uoplyst	158	177	115	153	189	169	152
I alt	5.717	6.614	6.199	6.249	5.567	4.947	5.466

Tabel 2.11: Afviste arbejdsulykker fordelt på branche

Hovedbranche	Året for afvisning	
	1999	2000
Landbrug, Jagt og skovbrug	36	106
Fiskeri	12	23
Råstofudvinding	5	7
Fremstillingsvirksomhed	176	930
El-, gas-, varme- og vandforsyning	15	29
Bygge- og anlægsvirksomhed	114	452
Handel og reparationsvirksomhed	94	374
Hotel – og restaurationsvirksomhed	15	66
Transportvirksomhed mv.	125	522
Pengeinstitutter, finansierings- og forsikringsvirksomhed	10	54
Fast ejendom, udlejning, forretningservice mv.	60	202
Offentlig administration, forsvar og socialforskning	173	678
Undervisning	128	242
Sundheds- og velfærdsinstitutioner mv.	973	1.229
Organisationer, forlystelser, kultur mv.	50	220
Private husholdninger med ansat medhjælp	2	1
Internationale organisationer mv.	-	2
Uoplyst	2.959	329
I alt	4.947	5.466

II.1.5. Sager med erstatning

Når en ulykkessag er blevet anerkendt, skal der tages stilling til eventuel godtgørelse for mén og erstatning for tab af erhvervsevne. De efterfølgende tabeller viser antallet af ulykkessager, hvori der er tilkendt mén/godtgørelse eller erhvervsevnetabserstatning eller begge dele fordelt på det år, hvor der første gang er blevet tilkendt en erstatning i sagen.

Andelen af anerkendte arbejdsulykkessager, hvori der er tilkendt erstatning har været stigende i perioden 1994 – 1998 fra ca. 30 % til 42 % for derefter at falde fra 1998 til 1999 til ca. 37 %. Fra 1999 til 2000 er andelen steget til 42 % igen. Årsagen til svingningerne kan skyldes det forhold, at erstatninger ofte først tilkendes et stykke tid efter, at en sag er anerkendt, det vil sige at nogle sager godt kan anerkendes i ét år, men først tildeles erstatning i efterfølgende år. Derfor vil det fald i

anerkendelserne, der fandt sted i 1998, først få indflydelse på antallet af erstatninger i 1999, og de erstatningsgivende sagers andel vil derfor være faldende.

Tabel 2.12: Arbejdsulykker tilkendt erstatning fordelt på skadens placering på legemet

Skadens placering	År for tilkendelse af erstatning						
	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Hoved	426	473	487	427	478	439	517
Hals m.m.	193	205	233	323	369	348	422
Krop	1.646	1.877	1.903	1.712	1.701	1.284	1.523
Arme, hænder og fingre	1.658	1.601	1.664	1.651	1.886	1.509	1.931
Ben, fødder og tæer	1.138	1.240	1.156	1.028	1.170	1.109	1.338
Flere skader	203	230	274	262	295	255	272
Andre skader	13	12	13	5	12	8	13
Død	79	76	63	65	56	65	52
Uoplyst placering	4	6	4	6	10	3	6
Uoplyst	234	137	84	59	47	32	41
I alt	5.594	5.857	5.881	5.538	6.024	5.052	6.115

I tabel 2.12 kan man se, at der er sket en mindre omfordeling for skadernes placering på legemet. I 1996 udgjorde skader på ekstremiteter ca. 48 %, i 2000 er den tilsvarende procentandel steget til 53,5. For skader på hals og hoved er den samlede procentandel ca. 12. Den tilsvarende procentandel for 2000 var ca. 15,5. Procentandelen for skader på kroppen er derimod faldet fra ca. 32,5 i 1996 til ca. 25 i 2000.

Tabel 2.12 viser, at fordelingen for sager, hvori der er tilkendt erstatning, afviger en smule fra fordelingen for anmeldte og anerkendte arbejdsulykker. Skader på ekstremiteter udgør i 2000 ca. 53,5 % af de erstatningsgivende sager, 54,5 % af de anerkendte og 51 % af de anmeldte. Skader på kroppen udgør ca. 25 % af de erstatningsgivende sager, 21 % af de anerkendte sager og ca. 26 % af de anmeldte sager. For skader på hals og hoved er de tilsvarende procenter henholdsvis 6,9 og 8,5 af de erstatningsgivende, 4,7 og 14,3 af anerkendte og 4 og 13,3 af de anmeldte sager.

Hvis man opdeler efter skadestype, afviger fordelingerne for de erstatningsgivende ulykker (tabel 2.12) en anelse fra fordelingen for de anmeldte (tabel 2.3) og de anerkendte (tabel 2.7). Forstrækninger udgør stadigvæk den væsentligste skadestype med ca. halvdelen af alle erstatningsgivende ulykker i 2000. Brud udgør omkring 20 % af alle de erstatningsgivende ulykker, mod 17 % af de anerkendte og 14 % af de anmeldte. Noget tilsvarende gør sig gældende for amputationer, der tegner sig for 3,62 % af de erstatningsgivende, men kun 2,28 % af de anerkendte og 1,7 % af de anmeldte. Modsat hudafskrabninger, der i 2000 udgør 4,27 % af de anerkendte ulykker, men kun 3,27 % af de erstatningsgivende.

Tabel 2.13: Arbejdsulykker tilkendt erstatning fordelt på skadestype

Skadestype	År for tilkendelse af erstatning						
	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Sår, snit m.v.	540	456	490	416	478	385	457
Amputation	286	230	257	215	211	189	223
Brud	1.110	1.158	1.093	1.087	1.176	975	1.238
Hudafskrabninger m.v.	203	152	160	149	167	176	201
Forstrækning m.v.	2.472	2.883	2.944	2.853	3.054	2.488	3.052
Andet	599	655	665	599	663	584	652
Død	60	64	46	52	44	49	36
Uoplyst	324	259	226	167	231	206	256
I alt	5.594	5.857	5.881	5.538	6.024	5.052	6.115

II.2. ERHVERVSSYGDOMME

I de følgende tabeller for erhvervssygdomme er oprettede sager fordelt efter anmeldediagnose, medens anerkendte sager, afviste sager og sager med erstatning er fordelt efter slutdiagnose. Tallene for de enkelte grupper af diagnoser er derfor ikke direkte sammenlignelige fra tabel til tabel.

II.2.1. Oprettede sager

Ved modtagelsen af en anmeldelse af en erhvervssygdom oprettes en erhvervssygdomssag med en anmeldediagnose, der indtastes ud fra oplysningerne på anmeldeblanketten.

Tabel 2.14: Anmeldte erhvervssygdomme fordelt på anmeldediagnose

Anmeldediagnose	År for oprettelse						
	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Hudlidelser	1.520	1.646	1.562	1.496	1.425	1.276	1.303
Hørelidelser	2.776	2.435	2.877	2.807	2.431	2.177	2.141
Lungelidelser	796	745	606	559	469	470	425
Skulder- og nakkelidelser	1.808	2.035	1.891	1.918	1.708	1.622	1.721
Armlidelser	2.697	3.054	2.800	3.023	2.874	2.513	2.598
Ryglidelser	2.252	2.048	1.848	1.790	1.435	1.378	1.439
Andre lidelser i bevægeapparatet	491	519	684	789	928	822	882
Nervøs tilstand	478	462	434	450	360	485	697
Andet	2.659	2.854	2.920	2.744	2.466	2.394	2.456
Uoplyst	73	58	33	34	102	60	86
I alt	15.550	15.856	15.655	15.610	14.198	13.197	13.748

Tabel 2.14 viser, at antallet af anmeldte erhvervssygdomme har været faldende i perioden 1995 til 1999, faldet har været størst i årene 1998 og 1999 (på henholdsvis 9 % og 7 %). Fra 1999 til 2000 er tendensen vendt og her ser man en stigning i antallet af anmeldte erhvervssygdomme på ca. 4 %. I perioden 1994 – 2000 er der sket et skift i fordelingen af anmeldediagnoserne. Hørelidelsernes andel af erhvervssygdommene har været faldende i perioden fra 17,85 % i 1994 til 15,57 % i 2000. Det samme gør sig gældende for lunge- og ryglidelsernes andel. Faldet i ryglidelserne kan hænge sammen med, at Arbejdsskadestyrelsen medio 1996 indførte pludselige løfteskader som et nyt skadesbegreb.

For anmeldediagnoserne skulder- og nakkelidelser samt andre lidelser i bevægeapparatet er der sket en stigning i deres andel af erhvervssygdommene. Indenfor Anmeldediagnosen nervøs tilstand er der sket en stigning i antallet af anmeldelser på 46 %. Det svarer til at andelen er gået op fra 3,16 % i 1994 til 6,42 % i 2000.

II.2.2. Anerkendelse/afvisning

Alle erhvervssygdomssager afgøres med hensyn til anerkendelsesspørgsmålet, bortset fra sager, hvori der ikke træffes afgørelse, foreksempel fordi borgeren ikke ønsker sagen behandlet. Tabel 2.15 viser, at frem til 1997 er andelen af alle erhvervssygdomme, der bliver anerkendt, faldende. Anerkendelsesprocenten falder i løbet af de 4 år fra 21,04 til 13,51. I perioden 1997 til 2000 er anerkendelsesprocenten stigende og ligger på 20,86 i 2000, den største stigning i anerkendelsesprocenten er sket fra 1999 til 2000. Svingningerne i anerkendelsesprocenten kan hænge sammen med skiftet i fordelingen af anmeldediagnoserne.

Antalsmæssigt har vi fra 1999 til 2000 set en stigning i antallet af anerkendelser på ca. 44 %. I den samme periode har vi set en stigning i antallet af afgørelser i erhvervssygdomsager på ca. 22 %. Stigningen i afgørelser for erhvervssygdommene i 2000 kan i et vist omfang hænge sammen med stigningen i antallet af revisioner/genoptagelser, der fandt sted i 1999.

Tabel 2.15: Anerkendte og afviste erhvervssygdomme

Kendelse	År for anerkendelse/afvisning						
	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Anerkendelse	3.268	3.114	2.642	1.987	2.094	2.180	3.138
Afvisning	11.456	13.245	12.426	12.099	11.209	9.635	11.440
Anden afgørelse	810	722	738	620	532	517	466
I alt	15.534	17.081	15.806	14.706	13.829	12.332	15.044
Anerkendelsesprocent	21,0	18,2	16,7	13,5	15,1	17,7	20,9

II.2.3. Anerkendte sager

De 3 efterfølgende tabeller indeholder beskrivelser af anerkendte erhvervssygdomme. En erhvervssygdom kan anerkendes, hvis den er omfattet af erhvervssygdomsfortegnelsen. Hvis en sygdom ikke er omfattet af erhvervssygdomsfortegnelsen kan den kun anerkendes, hvis den har været forelagt Erhvervssygdomsudvalget. På erhvervssygdomsfortegnelsen står alle de erhvervssygdomme, der efter medicinsk og teknisk erfaring er forårsaget af bestemte påvirkninger, som personer gennem deres arbejde, eller de forhold det foregår under, har været udsat for i højere grad end personer uden et sådan arbejde.

Tabel 2.16 viser, hvor mange af erhvervssygdommene, der er blevet anerkendt, fordi de står på erhvervssygdomsfortegnelsen (inden for fortegnelsen), og hvor mange der er anerkendt efter at have været forelagt Erhvervssygdomsudvalget (uden for fortegnelsen).

Tabel 2.16: Anerkendte erhvervssygdomme inden for/uden for Erhvervssygdomsfortegnelsen

	År for anerkendelse				
	1996	1997	1998	1999	2000
Uden for fortegnelsen	123	154	137	184	137
Inden for fortegnelsen	2.519	1.833	1.957	1.996	3.001
I alt	2.642	1.987	2.094	2.180	3.138

Når en erhvervssygdoms sag anerkendes eller afvises, indtastes en slutdiagnose. Denne diagnose fastsættes af sagsbehandleren ud fra sagens lægelige oplysninger. Da slutdiagnosen fastsættes ud fra mere dybdegående undersøgelser end anmeldediagnosen svarer de to diagnoser ikke nødvendigvis fuldstændig til hinanden.

Tabel 2.17: Anerkendte erhvervssygdomme fordelt på slutdiagnose

Slutdiagnose	År for anerkendelse						
	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Hudlidelser	1.213	1.213	1.044	883	918	864	1.052
Hørelidelser	879	703	544	298	286	366	780
Vibrationslidelser	152	131	126	75	93	81	104
Astma, allergi m.v.	155	155	145	108	135	110	165
Kræftlidelser	111	106	90	110	99	131	156
Lidelser i bevægeapparat	378	455	419	305	302	366	488
Psykkiske lidelser	2	4	2	9	8	18	11
Andet	353	325	245	178	196	139	226
Uoplyst	25	22	27	19	57	105	156
I alt	3.268	3.114	2.642	1.987	2.094	2.180	3.138

Hudlidelser udgør ifølge tabel 2.17 den største andel af de anerkendte erhvervssygdomme, andelen har dog været faldende i perioden 1997 - 2000. Deres andel lå i 1997 på 44,44 % og steg til 33,52 % i 2000. De udgør en meget stor del af anerkendte erhvervssygdomme, set i forhold til at de kun udgør ca. 10 % af anmeldelserne.

For hørelidelser har udviklingen været mere svingende. Antallet af anerkendte hørelidelser faldt fra 1993 til 1998. og faldet har især været markant fra 1996 til 1997. Efter 1998 har der været en stigning i antallet af anerkendte hørelidelser, og hørelidelsernes andel af anerkendte erhvervssygdomme udgør i 2000 24,86 %. Denne udvikling hænger sammen med, at Ankestyrelsen i 1996 præciserede, at der i forhold til anmeldelser af erhvervssygdomme gælder en 5-årig forældelsesfrist. Denne praksis er blevet ændret efter en Højesteretsdom i 1999. Når denne praksisændring især får betydning for hørelidelser, skyldes det, at hørelidelser ofte først anmeldes mange år efter påvirkningen, når hørenedsættelsen i kombination med aldersbetinget hørenedsættelse bliver betydelig.

Sammenholder man tallene i tabel 2.17 (anerkendte erhvervssygdomme) med tallene i tabel 2.19 (afviste erhvervssygdomme), fremgår det, at lidelser i bevægeapparatet udgør ca. halvdelen (47,08 %) af samtlige afgørelser om anerkendelse/afvisning, som blev anerkendt/afvist i 2000. Ud af alle bevægeapparatlidelser blev kun 7,11 % anerkendt. Tilsvarende blev 77,64 % af alle hudlidelser anerkendt, 65,41 % af vibrationslidelserne, 54,93 % af kræftlidelserne, 2,15 % af erhvervssygdommene med slutdiagnosen nervøs tilstand og 48,25 % af astma og allergilidelserne. Tallene viser, at de erhvervssygdomme, der er optaget på erhvervssygdomsfortegnelsen oftere anerkendes end erhvervssygdomme, der ikke er optaget på erhvervssygdomsfortegnelsen og hvor anerkendelse forudsætter fremlæggelse for Erhvervssygdomsudvalget.

I 1999 begyndte Arbejdsskadestyrelsen som noget helt nyt at sætte branchekoder på anerkendelserne. Branchekoden er tilknyttet arbejdsgiveren og er således arbejdsgiverens branche. Der er stadig en hel del anerkendelser i 2000 (ca. 25 %), hvori der ikke er oplyst en branchekode. Dette skyldes, at der kun er indtastet branchekoder i sager oprettet efter 1/1-99, mens mange af de sager, hvor der i 2000 er truffet afgørelse om anerkendelsesspørgsmålet er oprettet før dette tidspunkt.

I de erhvervssygdomssager, hvori vi kender branchen tegner fremstillingsvirksomheder sig for ca. 40 % af erhvervssygdommene. Offentlig administration, forsvar og socialforsikring for ca. 12 %, Bygge – og anlæg for 11 % og sundheds- og velfærdsinstitutioner for ca. 10 %.

Tabel 2.18: Anerkendte erhvervssygdomme fordelt på hovedbranche

Hovedbranche	År for anerkendelse	
	1999	2000
Landbrug, jagt og skovbrug	11	59
Fiskeri	3	29
Råstofudvinding	1	3
Fremstillingsvirksomhed	169	936
El-, gas-, varme- og vandforsyning	10	25
Bygge- og anlægsvirksomhed	67	266
Handel og reparationsvirksomhed	35	190
Hotel- og restaurationsvirksomhed	12	52
Transportvirksomhed m.v.	17	107
Pengeinstitutter, finansierings- og forsikringsvirksomhed	-	7
Fast ejendom, udlejning, forretningservice m.v.	17	71
Offentlig administration, forsvar og socialforsikring	46	277
Undervisning	14	33
Sundheds- og velfærdsinstitutioner	204	235
Organisationer, forlystelser, kultur m.v.	13	64
Uoplyst	1.561	784
I alt	2.180	3.138

II.2.4. Afviste sager

De efterfølgende 2 tabeller beskriver de afviste erhvervssygdomssager og modsvarer derfor tabellerne for de anerkendte erhvervssygdomme (tabel 2.17 og 2.18).

Tabel 2.19: Afviste erhvervssygdomme fordelt på slutdiagnose

Slutdiagnose	År for afvisning						
	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Hudlidelser	309	319	440	374	364	261	303
Hørelidelser	1.615	1.747	1.805	2.112	1.860	1.547	1.664
Vibrationslidelser	92	69	98	72	85	56	55
Astma, allergi m.v.	188	294	238	221	181	136	177
Kræftlidelser	201	237	195	169	115	135	128
Lidelser i bevægeapparat	6.847	8.121	7.350	7.035	6.404	5.430	6.376
Psykiske lidelser	427	464	385	405	325	365	501
Andet	1.651	1.909	1.847	1.365	1.257	1.158	1.387
Uoplyst	126	85	68	346	612	547	849
I alt	11.456	13.245	12.426	12.099	11.203	9.635	11.440

Det bemærkes, at arbejdsskadesager ikke kun afvises, fordi sagerne ikke opfylder lovens krav for anerkendelse. I en del sager træffes der afgørelse om afvisning, fordi borgeren ikke reagerer på vores henvendelse til vedkommende. I sådanne tilfælde træffes der afgørelse på det foreliggende grundlag, hvilket normalt fører til afvisning. I 2000 var dette tilfældet i 1370 erhvervssygdomssager svarende til 13,6 % af samtlige afviste.

Tabel 2.20: Procentandel af de afviste sager, der blev afvist fordi borgeren ikke reagerede på vores henvendelse

	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Procentandel	9,57	8,72	7,22	7,49	8,5	11,55	13,6

Tabel 2.21: Afviste erhvervssygdomssager fordelt på hovedbranche

Hovedbranche	Året for afvisning	
	1999	2000
Landbrug, jagt og skovbrug	112	332
Fiskeri	13	40
Råstofudvinding	9	16
Fremstillingsvirksomhed	1.620	3.241
El-, gas-, varme- og vandforsyning	47	69
Bygge- og anlægsvirksomhed	383	778
Handel og reparationsvirksomhed	489	894
Hotel- og restaurationsvirksomhed	99	149
Transportvirksomhed m.v.	623	937
Pengeinstitutter, finansierings- og forsikringsvirksomhed	124	215
Fast ejendom, udlejning, forretningservice m.v.	305	521
Offentlig administration, forsvar og socialforsikring	1.381	2.241
Undervisning	136	199
Sundheds- og velfærdsinstitutioner	593	719
Organisationer, forlystelser, kultur m.v.	233	34
Private Husholdninger med ansat medhjælp	2	2
Uoplyst	3.466	743
I alt	9.635	11.440

II.2.5. Sager med erstatning

Når en erhvervssygdomssag er blevet anerkendt, skal der tages stilling til eventuel godtgørelse for mén og erstatning for tab af erhvervsevne. Her er de sager, der er tilkendt mén/godtgørelse og/eller erhvervsevnetabserstatning fordelt på det år, hvor der første gang blev tilkendt en erstatning i sagen. I perioden er der sket et fald i andelen af de anerkendte erhvervssygdomme, der tilkendes erstatning. I 1994 blev ca. 84,5 % af alle de anerkendte erhvervssygdomme tilkendt erstatning. I 2000 blev der tilkendt erstatning i 78,2 % af de anerkendte erhvervssygdomme. Årsagen til svingninger i andelen af anerkendte sager, hvori der tilkendes erstatning kan være en tidsforskydning i nogle sager mellem året for anerkendelse og året for erstatningen.

Hvis man sammenligner tabel 2.22 (erhvervssygdomme, hvori der er tilkendt erstatning) og tabel 2.17 (anerkendte erhvervssygdomme), kan man se, at der er en sammenhæng mellem fordelingen af erstatningsgivende og anerkendte erhvervssygdomme.

Tabel 2.22: Erhvervssygdomme tilkendt erstatning fordelt på slutdiagnose

Slutdiagnose	År for tilkendelse af erstatning						
	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Hudlidelser	930	895	719	621	678	614	748
Hørelidelser	866	727	578	290	288	323	720
Vibrationslidelser	152	132	127	76	90	81	97
Astma, allergi m.v.	125	135	107	72	98	82	98
Kræftlidelser	106	104	87	104	97	123	146
Lidelser i bevægeapparat	291	356	365	244	252	199	371
Psykiske lidelser	1	5	-	4	7	16	8
Andet	273	228	185	145	143	125	151
Uoplyst	18	13	15	21	29	63	114
I alt	2.762	2.595	2.183	1.577	1.682	1.626	2.453

II.3. BRILLESKADER

II.3.1. Oprettede sager

Som tabel 2.23 viser, er antallet af brilleskader faldet gennem hele perioden. Dette hænger sammen med den nye finansieringsmodel, der blev indført i Arbejdsskadestyrelsen i 1993, hvorefter forsikringsselskaberne skulle betale et administrationsbidrag pr. sag. Ved brilleskader vil forsikringsselskaberne ofte udnytte adgangen til selv at behandle sagen, da brillesagerne er ret enkle at behandle og ofte kun fører til erstatning i form af betaling af briller. Det markante fald fra 1997 til 1998 skyldes at statsinstitutionerne fra 1997 ligeledes fik adgang til selv at behandle disse sager.

Tabel 2.23: Anmeldte brilleskader

Sagstype	År for oprettelse						
	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Brilleskader	1.898	1.475	1.120	810	424	385	247

II.3.2. Anerkendelse/afvisning

Alle brilleskader afgøres med hensyn til anerkendelsesspørgsmålet, bortset fra sager hvori der ikke træffes afgørelse. Dette kan ske, hvis borgerne ikke ønsker sagen behandlet. Anerkendelsesprocenten er faldet fra ca. 95,4 i 1994 til ca. 83,4 i 2000. Dette hænger sammen med, at det er de lette brillesager, der ofte anerkendes, som ikke længere bliver anmeldt til Arbejdsskadestyrelsen.

Tabel 2.24: Anerkendte og afviste tingsskader

Kendelse	År for anerkendelse/afvisning						
	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Anerkendelse	1.864	1.439	1.062	753	430	318	226
Afvisning	88	63	46	49	35	45	38
Anden afgørelse	13	6	9	8	6	11	7
I alt	1.965	1.508	1.117	810	471	374	271
Anerkendelsesprocent	94,9	95,4	95,1	93,0	91,3	85,0	83,4

II.4. PLUDSELIGE LØFTESKADER

II.4.1. Oprettede sager

Ved modtagelsen af en anmeldelse af en pludselig løfteskade oprettes en sag med en anmeldediagnose, der indtastes ud fra oplysningerne på anmeldeblanketten. Her grupperes de indtastede anmeldediagnoser i ryglidelser og andet, idet størstedelen af de pludselige løfteskader anmeldes som ryglidelser.

Tabel 2.25: Anmeldte pludselige løfteskader fordelt på anmeldediagnose

Anmeldediagnose	År for oprettelse				
	1996	1997	1998	1999	2000
Ryglidelser	387	1.132	1.293	1.354	1.331
Andet	60	173	261	318	334
Uoplyst	-	1	5	107	112
I alt	447	1.306	1.559	1.779	1.777

II.4.2. Anerkendelse/afvisning

Alle sager om pludselige løfteskader afgøres med hensyn til anerkendelsesspørgsmålet, bortset fra sager, hvori der ikke træffes afgørelse foreksempel fordi borgeren ikke ønsker sagen behandlet.

Pludselige løfteskader blev først indført som skadesbegreb midt i 1996. På nuværende tidspunkt er der behandlet 80 % af det samlede antal anmeldelser. Ud af alle anmeldte pludselige løfteskader viser tabel 2.26, at 155 sager (2,26 %) er anerkendt. Anerkendelsesprocenten er dog stigende. Årsagen til den lave anerkendelsesprocent er, at en anerkendelse forudsætter, at der er tale om varige lidelser. Derfor må sagerne afvente en afklaring af helbredsforholdene. Samtidig skulle Erhvervsstyrelsen først have fastlagt en praksis for anerkendelse af disse sager.

Tabel 2.26: Anerkendte og afviste pludselige løfteskader

Kendelse	År for anerkendelse/afvisning				
	1996	1997	1998	1999	2000
Anerkendelse	-	1	13	59	82
Afvisning	123	640	1.070	1.430	1.900
Anden afgørelse	10	25	45	68	81
I alt	133	666	1.128	1.557	2.063
Anerkendelsesprocent	-	0,2	1,2	3,8	4,0

II.4.3. Afviste sager

I modsætning til sager om erhvervs sygdomme indtastes der ikke en særskilt slutdiagnose i sager om pludselige løfteskader. Den nedenstående tabel viser de afviste sagers fordeling på året for anerkendelse/afvisning og anmeldediagnosen.

Tabel 2.27: Afviste pludselige løfteskader fordelt på anmeldediagnose

Anmeldediagnose	År for anerkendelse/afvisning				
	1996	1997	1998	1999	2000
Ryglidelser	21	67	160	209	351
Andet	102	573	909	1.189	1.457
Uoplyst	-	-	1	32	92
I alt	123	640	1.070	1.430	1.900

II.5. GENERELT

II.5.1. Fordeling på alder

I tabel 2.28 vises den aldersmæssige fordeling for borgeren i 2000 sammenholdt med oplysninger fra Danmarks Statistiks registerbaserede arbejdsmarkeds statistik om de beskæftigede lønmodtageres fordeling på alder pr. 1. januar 2000.

I de efterfølgende tabeller (2.29 – 2.32) vises udviklingen i aldersfordelingen for henholdsvis de anmeldte og de anerkendte arbejdsskader. Alderen er defineret som borgerens alder på skadestidspunktet. I tabellerne opgøres ulykker og brilleskader samlet, og erhvervssygdomme og pludselige løfteskader opgøres ligeledes samlet. I denne sammenhæng defineres skadestidspunktet for erhvervssygdomme som tidspunktet for anmeldelsen til Arbejdsskadestyrelsen.

Tabel 2.28: Den relative fordeling af anmeldt og anerkendte arbejdsskadesager i 2000

Alder	Ulykker og brilleskader (procent)		Erhvervssygdomme og pludselige løfteskader (procent)		Andel af beskæftigede lønmodtagere pr. 1. januar 2000 (procent)
	Anmeldte	Anerkendte	Anmeldte	Anerkendte	
Under 20 år	3,83	3,78	1,20	2,02	7,11
20 – 24 år	8,72	9,18	4,88	7,36	9,92
25 – 29 år	10,21	10,05	7,79	7,95	11,64
30 – 34 år	12,82	12,31	9,95	7,70	12,89
35 – 39 år	14,00	13,42	12,21	8,32	12,46
40 – 44 år	12,88	12,62	12,88	8,91	11,54
45 – 49 år	12,54	12,60	13,84	11,52	11,14
50 – 54 år	12,84	13,31	15,61	14,04	11,45
55 – 59 år	9,20	9,54	11,84	12,05	8,07
60 – 66 år	2,53	2,80	5,53	10,78	2,80
67 år og derover	0,42	0,39	4,27	9,35	0,97
I alt (antal)	20.172	14.592	15.525	3.220	2.523.878

Tabel 2.28 viser, at aldersfordelingen for ulykker og brilleskader både for anmeldte og anerkendte stemmer fint overens med aldersfordelingen for beskæftigede lønmodtagere. For erhvervssygdomme og pludselige løfteskader er der en overvægt af de ældre aldersgrupper både for anmeldte og anerkendte. Dette hænger sammen med, at erhvervssygdomme først dukker op efter flere års skadelige påvirkninger.

Som det fremgår af tabellerne, har andelen af anmeldelserne og anerkendelserne af arbejdsulykker for unge under 24 år været faldende gennem hele perioden. For unge under 20 år er antallet af anmeldelser i perioden 1994 til 2000 faldet med 49,64%, og antallet af anerkendelser er faldet med 55,44 %. For unge mellem 20 - 24 år er antal anmeldelser faldet med 51 %, og antallet af anerkendelser er faldet med 54 %. Det samlede antal anmeldte arbejdsulykker og brilleskader er i samme periode kun faldet med 25,75 %, og antallet af anerkendelser for ulykkessager er faldet med 28,45 %.

Tabel 2.29: Anmeldte arbejdsulykker og brilleskader fordelt på borgerens alder på skadestidspunktet

Alder	År for oprettelse						
	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Under 20 år	1.535	1.459	1.207	1.044	833	796	773
20 – 24 år	3.581	3.781	3.307	3.152	2.107	1.986	1.758
25 – 29 år	3.174	3.138	2.713	2.552	2.207	2.197	2.059
30 – 34 år	3.332	3.355	3.171	3.010	2.641	2.584	2.587
35 – 39 år	3.307	3.329	3.006	3.002	2.707	2.685	2.824
40 – 44 år	3.216	3.180	3.089	2.987	2.682	2.603	2.598
45 – 49 år	3.463	3.376	3.136	3.013	2.661	2.503	2.530
50 – 54 år	2.831	2.823	3.897	2.720	2.530	2.525	2.591
55 – 59 år	1.964	1.916	1.855	1.794	1.606	1.763	1.855
60 – 66 år	648	632	547	571	515	491	511
67 år og derover	117	90	104	98	84	84	85
Uoplyst	-	2	-	-	-	1	1
I alt	27.168	27.081	25.032	23.943	20.573	20.218	20.172

Tabel 2.30: Anerkendte arbejdsulykker og brilleskader fordelt på borgerens alder på skadestidspunktet

Alder	År for anerkendelse						
	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Under 20 år	1.239	1.164	930	807	643	575	552
20 – 24 år	2.897	2.834	2.653	2.470	1.644	1.380	1.340
25 – 29 år	2.313	2.192	1.974	1.790	1.530	1.521	1.467
30 – 34 år	2.332	2.290	2.257	2.067	1.812	1.743	1.797
35 – 39 år	2.389	2.345	2.108	2.077	1.822	1.786	1.958
40 – 44 år	2.274	2.247	2.216	2.112	1.859	1.807	1.841
45 – 49 år	2.545	2.455	2.288	2.200	1.899	1.700	1.838
50 – 54 år	2.174	2.048	2.129	2.072	1.835	1.849	1.942
55 – 59 år	1.591	1.458	1.434	1.374	1.205	1.313	1.392
60 – 66 år	540	481	430	430	395	381	408
67 år og derover	99	71	81	82	63	74	57
Uoplyst	-	2	-	-	-	-	-
I alt	20.393	19.587	18.500	17.481	14.707	14.129	14.592

Tabel 2.31: Anmeldte erhvervssygdomme og pludselige løfteskader fordelt på borgerens alder på skadestidspunktet

Alder	År for oprettelse						
	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Under 20 år	542	427	386	326	238	188	187
20 – 24 år	800	867	931	942	817	769	757
25 – 29 år	1.025	1.036	1.167	1.191	1.226	1.122	1.210
30 – 34 år	1.288	1.385	1.507	1.715	1.620	1.542	1.544
35 – 39 år	1.689	1.696	1.665	1.918	1.795	1.831	1.895
40 – 44 år	1.868	1.982	2.034	2.184	2.010	1.960	2.000
45 – 49 år	2.397	2.510	2.431	2.439	2.259	2.145	2.149
50 – 54 år	2.248	2.491	2.472	2.669	2.514	2.370	2.424
55 – 59 år	1.706	1.711	1.708	1.794	1.646	1.594	1.838
60 – 66 år	1.226	1.043	1.071	996	920	836	858
67 år og derover	760	708	730	742	712	619	663
I alt	15.550	15.856	16.102	16.916	15.757	14.976	15.525

Tabel 2.32: Anerkendte erhvervssygdomme og pludselige løfteskader fordelt på borgerens alder på skadestidspunktet

Alder	År for anerkendelse						
	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Under 20 år	165	124	106	88	60	55	65
20 – 24 år	266	278	242	207	226	180	237
25 – 29 år	297	252	260	183	213	199	256
30 – 34 år	262	266	252	189	204	221	248
35 – 39 år	245	241	231	178	205	219	268
40 – 44 år	256	269	253	198	212	232	287
45 – 49 år	389	344	290	237	231	259	371
50 – 54 år	370	402	312	260	299	297	452
55 – 59 år	389	372	254	200	207	269	388
60 – 66 år	389	337	249	173	169	212	347
67 år og derover	240	229	193	75	81	96	301
I alt	3.268	3.114	2.642	1.988	2.107	2.239	3.220

II.5.2. Fordeling på køn

I tabellerne 2.34 –2.37 vises kønsfordelingen i perioden 1994 – 2000. Som i de ovenstående tabeller er ulykker og brilleskader behandlet samlet, og erhvervssygdomme og pludselige løfteskader er behandlet samlet.

Tabel 2.33 indeholder oplysninger omkring kønsfordelingen for de 2 grupper samt kønsfordelingen for antallet af beskæftigede lønmodtagere pr. 1. januar 2000 ifølge Danmarks Statistiks arbejdsmarkeds statistik. Tabellen viser, at for ulykker og brilleskader er der en overvægt blandt mænd både for anmeldte og anerkendte i forhold til kønsfordelingen for beskæftigede lønmodtagere. For erhvervssygdomme er der en rimelig god overensstemmelse med kønsfordelingen for anmeldte og kønsfordelingen for beskæftigede lønmodtagere. For anerkendte erhvervssygdomme og pludselige løfteskader er der en overvægt blandt mændene.

Tabel 2.33: Kønsfordelingen for anmeldte og anerkendte arbejdsskader

Køn	Ulykker og brilleskader (procent)		Erhvervssygdomme og pludselige løfteskader (procent)		Beskæftigede lønmodtagere pr. 1. januar 2000 (procent)
	Anmeldte	Anerkendte	Anmeldte	Anerkendte	
Kvinder	39,14	37,66	49,75	33,11	47,99
Mænd	60,86	62,34	50,25	66,89	52,01
I alt (antal)	20.172	14.592	15.525	3.220	2.523.878

I de næste 4 tabeller vises kønsfordelingen i perioden 1994 – 2000. Som man kan se, har kvindernes andel af anmeldelser og anerkendelser været stigende gennem hele perioden. Dette gør sig gældende både for ulykker og brilleskader samt erhvervssygdomme og pludselige løfteskader. For ulykker og brilleskader er andelen af anmeldelser steget fra 32,36 % (i 1994) til 39,14 % (i 2000), og andelen af anerkendelser er i samme periode steget fra 32,36 % i 1994 til 37,66 % i 2000. For erhvervssygdomme og pludselige løfteskader er kvinders andel af anmeldelserne steget fra 45,18 % i 1993 til 49,75 % i 2000, i samme tidsrum er deres andel af anerkendelserne steget fra 34,15 % til 37,52 % i 1999, andelen er dog faldet i år 2000 til 33,11 %

Tabel 2.34: Anmeldte arbejdsulykker og tingsskader fordelt på borgerens køn

Køn	År for oprettelse						
	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Kvinder	8.791	9.063	8.516	8.510	7.786	7.753	7.896
Mænd	18.377	18.018	16.516	5.433	12.787	12.465	12.276
I alt	27.168	27.081	25.032	23.943	20.573	20.218	20.172

Tabel 2.35: Anerkendte arbejdsulykker og tingsskader fordelt på borgerens køn

Køn	År for anerkendelse						
	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Kvinder	6.198	6.098	5.878	5.702	5.111	5.119	5.495
Mænd	14.195	13.489	12.622	11.779	9.596	9.010	9.097
I alt	20.393	19.587	18.500	17.481	14.707	14.129	14.592

Tabel 2.36: Anmeldte erhvervssygdomme og pludselige løfteskader fordelt på borgerens køn

Køn	År for oprettelse						
	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Kvinder	7.026	7.507	7.488	8.177	7.774	7.338	7.724
Mænd	8.524	8.349	8.614	8.739	7.983	7.638	7.801
I alt	15.550	15.856	16.102	16.916	15.757	14.976	15.525

Tabel 2.37: Anerkendte erhvervssygdomme og pludselige løfteskader fordelt på borgerens køn

Køn	År for anerkendelse						
	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Kvinder	1.116	1.105	910	756	810	840	1.066
Mænd	2.152	2.009	1.732	1.232	1.297	1.399	2.154
I alt	3.268	3.114	2.642	1.988	2.107	2.239	3.220

II.5.3. Geografisk fordeling

I tabellerne 2.38 – 2.41 ses den geografiske fordeling på amtskommuner for antallet af anmeldelser og anerkendelser. Som i de foregående tabeller er ulykker og briller behandlet under et, og erhvervssygdomme og pludselige løfteskader under et. Fordelingen er opgjort på de borgerens nuværende bopælskommune og viser ikke nødvendigvis fordelingen af skadessteder. En borger kan være flyttet til et andet amt, efter skaden er sket, eller kan have arbejdet i et andet amt, da vedkommende kom til skade.

Tabel 2.38: Anmeldte arbejdsulykker og brilleskader fordelt på borgerens nuværende bopælsamt

Amt	År for oprettelse						
	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Københavns Kommune	2.080	2.004	1.868	1.719	1.475	1.459	1.434
Frederiksberg Kommune	303	286	273	273	236	216	226
Københavns Amt	2.468	2.532	2.267	2.291	1.942	1.940	1.899
Frederiksborg Amt	1.714	1.714	1.644	1.631	1.365	1.402	1.351
Roskilde Amt	1.072	1.112	1.038	952	845	772	804
Vestsjællands Amt	1.829	1.831	1.620	1.593	1.307	1.318	1.239
Storstrøms Amt	1.420	1.486	1.427	1.255	1.144	1.027	1.136
Bornholms Amt	324	289	231	223	160	151	173
Fyns Amt	2.220	2.256	2.121	1.989	1.833	1.758	1.743
Sønderjyllands Amt	1.283	1.325	1.268	1.178	1.058	951	921
Ribe Amt	1.225	1.180	1.131	1.035	904	974	929
Vejle Amt	2.026	1.982	1.810	1.766	1.461	1.600	1.565
Ringkøbing Amt	1.255	1.273	1.174	1.185	1.061	1.068	1.102
Århus Amt	3.065	3.054	2.828	2.559	2.221	2.162	2.236
Viborg Amt	1.201	1.185	1.055	1.011	927	941	959
Nordjyllands Amt	2.438	2.502	2.336	2.479	2.004	1.970	2.051
Uoplyst	1.246	1.070	941	804	630	509	404
I alt	27.168	27.081	25.032	23.943	20.573	20.218	20.172

Tabel 2.39: Anerkendte arbejdsulykker og brilleskader fordelt på borgerens nuværende bopælsamt

Amt	År for anerkendelse						
	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Københavns Kommune	1.538	1.463	1.330	1.230	1.001	961	967
Frederiksberg Kommune	230	206	209	189	170	152	167
Københavns Amt	1.852	1.749	1.622	1.611	1.373	1.321	1.308
Frederiksborg Amt	1.285	1.247	1.204	1.178	948	912	969
Roskilde Amt	784	791	760	686	589	536	574
Vestsjællands Amt	1.342	1.307	1.208	1.102	971	888	911
Storstrøms Amt	1.099	1.091	1.033	931	834	734	765
Bornholms Amt	248	212	175	148	128	109	114
Fyns Amt	1.599	1.610	1.576	1.371	1.253	1.257	1.301
Sønderjyllands Amt	976	944	978	902	742	679	688
Ribe Amt	912	830	870	758	655	689	698
Vejle Amt	1.548	1.484	1.357	1.320	1.099	1.133	1.184
Ringkøbing Amt	964	979	883	882	781	756	831
Århus Amt	2.322	2.242	2.157	1.949	1.624	1.603	1.664
Viborg Amt	945	868	800	768	706	662	708
Nordjyllands Amt	1.863	1.848	1.718	1.925	1.456	1.424	1.511
Uoplyst	886	716	620	531	377	313	232
I alt	20.393	19.587	18.500	17.481	14.707	14.129	14.592

Tabel 2.40: Anmeldte erhvervs sygdomme og pludselige løfteskader fordelt på borgerens nuværende bopælsamt

Amt	År for oprettelse						
	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Københavns Kommune	845	882	890	1.065	1.059	1.064	987
Frederiksberg Kommune	123	147	166	181	155	164	159
Københavns Amt	1.398	1.488	1.498	1.641	1.527	1.549	1.495
Frederiksborg Amt	998	1.050	1.095	1.162	1.155	1.054	1.156
Roskilde Amt	635	659	635	663	655	603	681
Vestsjællands Amt	850	825	897	961	871	845	857
Storstrøms Amt	841	871	920	924	849	755	782
Bornholms Amt	162	187	175	146	143	147	134
Fyns Amt	1.319	1.510	1.562	1.691	1.576	1.527	1.542
Sønderjyllands Amt	779	882	932	1.103	925	976	996
Ribe Amt	601	672	714	754	652	613	711
Vejle Amt	1.086	1.038	1.079	1.108	1.139	987	1.121
Ringkøbing Amt	706	819	756	721	774	722	772
Århus Amt	1.578	1.525	1.629	1.723	1.600	1.469	1.609
Viborg Amt	662	677	635	598	596	669	646
Nordjyllands Amt	1.506	1.384	1.467	1.590	1.426	1.307	1.523
Uoplyst	1.461	1.240	1.052	894	655	525	354
I alt	15.550	15.856	16.102	16.916	15.757	14.976	15.525

Tabel 2.41: Anerkendte erhvervssygdomme og pludselige løfteskader fordelt på borgerens nuværende bopælsamt

Amt	År for anerkendelse						
	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Københavns Kommune	143	153	158	110	129	144	190
Frederiksberg Kommune	35	23	13	18	26	18	36
Københavns Amt	261	261	221	132	199	182	240
Frederiksborg Amt	230	223	220	146	164	147	253
Roskilde Amt	108	112	99	77	61	73	129
Vestsjællands Amt	152	179	127	85	103	110	166
Storstrøms Amt	178	176	130	98	90	121	161
Bornholms Amt	41	24	37	22	21	30	38
Fyns Amt	342	282	247	233	211	233	369
Sønderjyllands Amt	133	149	135	81	113	108	171
Ribe Amt	115	132	107	69	84	69	135
Vejle Amt	179	214	167	128	142	121	171
Ringkøbing Amt	137	175	152	119	110	116	183
Århus Amt	328	332	265	211	210	262	299
Viborg Amt	122	106	93	80	74	100	154
Nordjyllands Amt	322	271	237	195	211	243	362
Uoplyst	442	302	234	184	159	162	163
I alt	3.268	3.114	2.642	1.988	2.107	2.239	3.220

II.5.4. Dødsager

De nedenstående tabeller viser Arbejdsskadestyrelsens samlede antal dødsager fordelt på år for dødsfald. Tabellerne viser henholdsvis ulykkessager og erhvervssygdomssager og fordeler sagerne på den afgørelse, vi p.t. (februar 2001) har truffet i sagen.

Med i statistikken er både skader, der er anmeldt efter borgerens død, og sager hvor borgeren før sin død har anmeldt en arbejdsskade, og hvor Arbejdsskadestyrelsen siden har modtaget oplysninger om borgerens død. Oplysninger om dødsfald får vi typisk fra politiet, efterladte, læger eller forsikringsselskaber. Endelig modtager Arbejdsskadestyrelsen også automatisk elektroniske oplysninger om dødsfald fra CPR på personer, som tidligere har anmeldt en arbejdsskade. Disse dødsfald har ofte ingen tilknytning til den tidligere anmeldte arbejdsskade, men indgår alligevel i den samlede statistik, da det ikke umiddelbart er muligt at skelne dødsfald, der har sammenhæng med en arbejdsskade, fra øvrige dødsfald.

Der er således også angivet, hvor mange dødsfald vi har anerkendt som dødsfald, der skyldes en arbejdsulykke. De anerkendte sager er fordelt på, hvorvidt der er givet erstatning i sagen. Størstedelen af dødsfaldene bliver ikke anerkendt som dødsfald, der skyldes en arbejdsulykke.

Hvis vi modtager oplysninger fra CPR om et dødsfald, og dødsfaldet åbenlyst skyldes andre årsager end en tidligere anmeldt arbejdsskade, vil sagen ikke blive behandlet. Dette vil for eksempel være tilfældet, hvis vi fra CPR modtager besked om dødsfald for en borger med en sag, der vedrører en brilleskade.

I andre tilfælde er der ingen erstatningsberettigede efterladte, og vi træffer derfor ikke afgørelse i sagen og meddeler dette til anmelderen eller boet. I sådanne tilfælde undersøger vi således ikke, om dødsfaldet skyldes en arbejdsulykke.

Tabel 2.42: Arbejdsulykker hvor borgeren er afgået ved døden

Kendelse	År for dødsfald						
	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Anerkendte med erstatning	70	74	69	55	69	50	27
Anerkendte uden erstatning	19	11	10	15	7	8	10
Afviste, henlagte m.v.	181	247	277	248	243	239	157
I alt	270	332	356	318	319	297	194

Tabel 2.43: Erhvervssygdomme hvor borgeren er afgået ved døden

Kendelse	År for dødsfald						
	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Anerkendte med erstatning	79	54	53	54	59	69	32
Anerkendte uden erstatning	3	12	9	10	11	11	6
Afviste, henlagte m.v.	367	446	489	435	380	331	265
I alt	449	512	551	499	450	411	303

III Arbejdsskadestyrelsens afgørelser i arbejdsskadesager

III.1. AFGØRELSER

III.1.1. Generelt

Her er angivet nogle af de største grupper af afgørelser, Arbejdsskadestyrelsen træffer hvert år. Der er ingen sammenhæng mellem sagerne i de forskellige grupper. Hver sag kan således optræde i flere grupper (og gør det ofte). Én sag kan være anerkendt i 1994, tilkendt godtgørelse for mén i 1994 og igen i 1995 ved en revision, samtidig med, at der er truffet afgørelse om et erhvervsevnetab under 15% i 1996. Denne sag vil således optræde fire gange i tabellen, mens en sag, der afvises i 1995 kun optræder én gang. Derfor er der heller ikke et direkte sammenfald mellem oplysninger om antallet anerkendelses- og erstatningsafgørelserne mellem de enkelte afsnit.

Som tabel 3.1 viser, er der i 2000 truffet flere afgørelser om anerkendelse/afvisning end i de foregående år. Der er ligeledes truffet flere afgørelse om méngrad og erhvervsevnetab. Tabel 3.1 viser udviklingen i antallet af afgørelser i perioden 1994 – 2000. Stigningen i antallet af afgørelser kan hænge sammen med, at der er gjort en ekstra indsats i 2000 for at få afviklet sager.

Tabel 3.1: Udvalgte afgørelser truffet i arbejdsskadesager

Kendelse	År for afgørelse						
	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Anerkendelser	16.297	15.695	14.594	13.447	16.173	16.223	17.589
Afvisninger	17.997	21.457	20.392	20.324	19.147	17.400	20.817
Intet mén	5.279	5.773	6.269	11.936	8.047	5.867	6.779
Positivt mén	8.953	9.168	8.770	7.615	8.446	7.581	9.594
Intet erhvervsevnetab	11.856	12.748	12.922	12.363	14.568	12.097	14.738
Positivt erhvervsevnetab	2.630	2.975	3.118	3.072	2.983	2.982	2.936

Tabel 3.2 viser en opgørelse over hvor mange afgørelser Arbejdsskadestyrelsen træffer, samt hvor mange af disse afgørelser, der bliver anket til Den Sociale Ankestyrelse. Både forsikringsselskabet og borgeren har mulighed for at anke afgørelsen. Som tabel 3.2 viser har ankeprocenten været faldende i perioden 1997 – 2000. I 2000 blev der anket 8,07 % af alle afgørelser.

Når Den Sociale Ankestyrelsen tager stilling til anken, har den 3 muligheder. De kan enten være enige med os, og derved tiltræde vores afgørelse, i 2000 var det tilfældet i 73,04 % af de ankede sager. En anden mulighed er at de er uenige i vores afgørelse og derfor ændrer den, dette var tilfældet i 10,45 % af de ankede sager i 2000. Den sidste mulighed er, at de hjemviser sagen til fornyet behandling i Arbejdsskadestyrelsen, dette var tilfældet i 16,51 % af de ankede sager i 2000. Ud af alle afgørelserne vi traf i 2000 blev ca. 2,2 % omgjort eller hjemvist.

Tabel 3.2: Ankestatistik

	1996	1997	1998	1999	2000
Antal afgørelser	89.795	85.616	87.563	85.079	103.484
Antal ankede afgørelser	11.531	11.317	10.977	10.094	8.347
Ankeprocent	12,84	13,22	12,54	11,86	8,07
Tiltrædelsesprocent (i forhold til ankede afgørelser)	89,34	88,37	83,9	78,98	73,04
Omgørelsesprocent (i forhold til ankede afgørelser)	6,27	6,11	7,65	9,20	10,45
Hjemvisningsprocent (i forhold til ankede afgørelser)	4,39	5,52	8,45	11,82	16,51

I de følgende tabeller vises en mere detaljeret opgørelse af erstatningsafgørelserne. De første tabeller viser oplysninger omkring afgørelser hvori der er givet med positivt mén. I sager med revision eller genoptagelser er det den samlede méngrad, der fremgår af tabellen.

Tabel 3.3 viser antallet af afgørelser truffet med en positiv méngrad, samt den gennemsnitlige méngrad fordelt på året for afgørelsen og sagsklasse. Da der først er oprettet et særskilt ménregister i Arbejdsskadestyrelsens sagsbehandlingssystem i slutningen af 1996, kan oplysninger som méngrad og udgifter til méngodtgørelse først opgøres fra og med 1997. Ifølge tabel 3.2 er der truffet 26,55 % flere afgørelser om positivt mén i 2000 end i 1999.

I Tabel 3.3 fremgår det ligeledes, at den gennemsnitlige méngrad er højere for erhvervssygdomme, end den er for ulykker. Den gennemsnitlige méngrad har for ulykkessager været næsten konstant i årene, mens den gennemsnitlige méngrad har været svagt faldende for erhvervssygdommene. For pludselige løfteskader har gennemsnittet været svingende i perioden 1998 –2000. Dette hænger sammen med, at der har været så få anerkendelser.

Tabel 3.3: Afgørelser om positivt mén truffet i arbejdsskadesager fordelt på sagsklasse

Sagsklasse		År for afgørelse			
		1997	1998	1999	2000
Arbejds-ulykker	Antal	6.004	6.680	5.872	7.020
	Gennemsnitlig méngrad	9	9	10	10
Erhvervs-sygdomme	Antal	1.611	1.757	1.680	2.518
	Gennemsnitlig méngrad	15	14	14	13
Pludselige løfteskader	Antal	-	9	29	56
	Gennemsnitlig méngrad	-	7	11	9
I alt	Antal	7.615	8.446	7.581	9.594
	Gennemsnitlig méngrad	10	10	11	10

Tabel 3.4 viser samtlige afgørelser om positivt méngrader, truffet i årene 1997 – 2000. Tabellen viser, at der er en del méngrader, der anvendes hyppigere end andre. Dette hænger sammen med méntabelens anbefalinger om ménfastsættelse.

Tabel 3.4: Afgørelser om positivt mén truffet i arbejdsskadesager fordelt på méngrad

Méngrad	År for afgørelse			
	1997	1998	1999	2000
5	3.111	3.661	3.158	3.994
6	-	-	1	2
7	3	-	2	2
8	1.575	1.644	1.351	1.555
10	962	1.048	1.043	1.540
12	556	570	526	660
13	2	-	5	6
14	-	1	-	-
15	529	624	624	827
16	-	-	2	1
17	-	-	1	2
18	90	111	104	136
20	237	283	278	333
22	-	1	-	1
23	-	1	1	7
25	162	190	170	204
27	-	-	-	1
28	-	-	-	1
30	43	71	57	61
33	-	-	1	-
35	42	47	55	50
40	16	29	25	24
42	-	1	1	2
45	14	9	15	7
48	1	-	1	-
50	53	54	43	51
55	1	2	2	10
60	5	6	10	7
62	-	-	1	-
65	8	2	5	6
70	3	2	4	6
75	8	6	3	5
80	4	6	4	4
85	1	1	1	-
88	-	-	-	1
90	-	2	2	4
95	-	1	-	1
100	59	48	62	66
110	-	-	-	1
120	3	-	-	1
Uoplyst	127	25	23	15
I alt	7.615	8.446	7.581	9.594
Gennemsnitlig méngrad	10	10	11	10

De efterfølgende tabeller viser oplysninger omkring erhvervsevnetabsafgørelser. I sager med revision eller genoptagelse er det den samlede erhvervsevnetabsprocent, der angives. Det vil sige, at

hvis en sag afgøres med 25 % erhvervsevnetab i 1994, og tager op til revision i 1996, hvor erhvervsevnetabet vurderes til 50 %, indgår de 25 % i 1994 og de 50 % i 1996.

I tabel 3.5 kan man se, at der ingen generel forskel er mellem erhvervsevnetabsprocenterne i ulykkes- og erhvervssygdomssager, dog har erhvervsevnetabet for ulykker ligget lidt højere i 1999 og 2000. For pludselige løfteskader varierer den gennemsnitlige erhvervsevnetabsprocent fra år til år. Dette kan hænge sammen med, at der kun er få afgørelser på området endnu.

Erhvervsevnetabsprocenterne for erhvervs- og ulykkessagerne har gennem hele perioden ligget på et næsten konstant niveau. Det bemærkes dog, at der i 1999 er sket en stigning på 3 - 4 procentpoint, og i 2000 en yderligere stigning på 1 - 2 procentpoint. Dette kan muligvis have sammenhæng med en Højesteretsdom fra 1998, om fastsættelse af erhvervsevnetabet, ved forudbestående lidelse.

Tabel 3.5: Afgørelser om positivt erhvervsevnetab truffet i arbejdsskadesager fordelt på sagsklasse

Sagsklasse		År for afgørelse						
		1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Arbejdsulykker	Antal	1.858	2.162	2.310	2.362	2.300	2.304	2.213
	Gennemsnitlig erhvervsevnetabsprocent	33	32	30	30	31	35	37
Erhvervs-sygdomme	Antal	772	813	808	710	683	668	712
	Gennemsnitlig erhvervsevnetabsprocent	32	32	31	31	31	34	35
Pludselige løfteskader	Antal	-	-	-	-	-	10	11
	Gennemsnitlig erhvervsevnetabsprocent	-	-	-	-	-	42	27
I alt	Antal	2.630	2.975	3.118	3.075	2.983	2.982	2.936
	Gennemsnitlig erhvervsevnetabsprocent	33	32	30	30	31	34	36

Som det var tilfældet med méngrader, anvendes nogle erhvervsevnetabsprocenter hyppigere end andre. Tabel 3.6 viser afgørelser med positive erhvervsevnetabsprocenter fordelt på de enkelte erhvervsevnetabsprocenter.

Tabel 3.6: Afgørelser om positivt erhvervsevnetab truffet i arbejdsskadesager

Erhvervsevnetabsprocent	År for afgørelse						
	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
15	560	559	687	676	587	409	349
20	122	131	135	126	129	103	142
25	961	1.156	1.253	1.278	1.213	1.276	1.187
30	59	58	66	44	65	105	105
35	182	294	283	256	250	184	170
40	41	60	50	53	56	42	65
45	8	5	11	12	12	23	22
50	304	338	329	341	346	379	322
55	2	-	1	1	-	1	5
60	8	2	-	2	3	2	7
65	269	235	212	186	226	377	467
70	2	1	-	-	-	2	1
75	8	4	6	6	4	5	6
80	8	6	8	7	6	4	10
85	-	-	2	-	-	-	3
90	1	-	-	-	-	-	-
100	42	47	28	43	33	51	66
Uoplyst	53	79	47	41	53	19	9
I alt	2.630	2.975	3.118	3.072	2.983	2.982	2.936
Gennemsnitlig erhvervsevnetabsprocent	33	32	30	30	31	34	36

III.1.2. Erstatninger

De samlede godtgørelser for mén inkluderer revisions- og genoptagelsesafgørelser. For revision- og genoptagelser er det kun udgifterne til den yderligere erstatning, der er medregnet. Beløbene angives i 2000 - niveau.

Udviklingen i udgifterne til méngodtgørelse følger udviklingen i antallet af anmeldelser + antallet af revisioner/genoptagelser. Da det tager tid at behandle en arbejdsskadesag vil faldet i anmeldelser først kunne mærkes på antallet af anerkendelser og antallet af erstatninger i de efterfølgende år. Udgifterne til méngodtgørelse påvirkes ligeledes af den størrelsen på méngraden. Andelen af erstatningerne, der kommer fra revision/genoptagelser, har også indflydelse på udgifterne til méngodtgørelse, da det kun er den yderligere erstatning, der medregnes.

Som tabel 3.7 viser, var udgiften til méngodtgørelse svingende i perioden 1997- 2000. Faldet i méngodtgørelsen fra 1998 til 1999 kan hænge sammen med det faldende antal anmeldelser de seneste år. Den stigende méngodtgørelse hænger sammen med, at vi i 2000 har truffet flere afgørelser med positiv mén.

Tabel 3.7: Méngodtgørelser fordelt på sagsklasse

Millioner kr. Sagsklasse	År for tilkendelse			
	1997	1998	1999	2000
Arbejdsulykker	202,5	217,1	194,4	227,0
Erhvervs sygdomme	74,8	76,2	78,2	107,7
Pludselige løfteskader	-	0,3	1,2	1,9
I alt	277,3	293,6	273,8	336,6

De samlede erstatninger for tab af erhvervsevne beregnes som summen af éngangserstatninger og reserver til løbende ydelser. Kapitaliseringer af løbende ydelser tæller med som et positivt éngangsbeløb og en negativ reservehensættelse. Erstatningerne inkluderer revisions- og genoptagelsesafgørelser. For revision og genoptagelser er det kun udgifterne til den yderligere erstatning der medregnes. Beløbene er angivet i 2000- niveau.

Som tabel 3.8 viser har udgifterne til erhvervsevnetaberstatninger været faldende fra 1994 til 1998, for derefter at stige fra 1998 – 1999. Stigningen fra 1998 – 1999 kan hænge sammen med at den gennemsnitlige erhvervsevnetabsprocent var steget med 3- 4 procentpoint. Fra 1999 – 2000 er udgifterne igen nedadgående, dette på trods af at den gennemsnitlige erhvervsevnetabsprocent er steget 1 – 2 procentpoint. Dette kan hænge sammen med udviklingen i de anerkendte og de erstatningsgivende sager som har været faldende de senere år, eller at revision/genoptagelser udgør en større del af erstatningerne.

Udviklingen i udgifterne kan også hænge sammen med den måde, erstatningsudgiften opgøres på. I tilfælde, hvor Arbejdsskadestyrelsen træffer en midlertidig afgørelse, skal forsikringsselskaberne hensætte til reserve, som om det var en endelig afgørelse. Når erstatningen fastsættes endeligt, kan det medføre en besparelse for forsikringsselskabet, fordi reservehensættelsen bortfalder, og der i stedet tilkendes erstatning i form af et kapitalbeløb. Noget tilsvarende gør sig gældende i tilfælde, hvor skadelidte vælger at få en løbende ydelse omsat til et kapitalbeløb.

Tabel 3.8: Erhvervsevnetaberstatninger fordelt på sagsklasse

Millioner kr. Sagsklasse	År for tilkendelse						
	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Arbejdsulykker	1.258,6	1.182,0	1.195,8	988,1	976,5	1.230,2	1.040,1
Erhvervssygdomme	454,6	426,9	343,6	319,9	281,5	342,7	334,6
Pludselige løfteskader	-	-	-	-	-	11,1	6,4
I alt	1.713,2	1.608,9	1.539,4	1308,0	1.258,0	1.584,0	1.381,1

III.2. SAGSBEHANDLINGSTIDER

De efterfølgende tabeller viser den gennemsnitlige sagsbehandlingstid frem til forskellige tidspunkter i sagsbehandlingen. Her måles kun på nye sager. Det vil sige, at sager, der er genoptaget eller revideret, indgår ikke i opgørelsen.

III.2.1. Arbejdsulykker

Tabel 3.9: Gennemsnitlig sagsbehandlingstid fra oprettelse til anerkendelse/afvisning

Dage Kendelse	År for afgørelse						
	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Anerkendelse	72	67	64	68	62	63	67
Afvisning	121	142	145	119	100	102	104
I alt	90	98	96	88	74	75	78

Tabel 3.9 viser den gennemsnitlige sagsbehandlingstid frem til anerkendelse/afvisning. Som det fremgår af tabel 3.9 er den gennemsnitlige sagsbehandlingstid frem til anerkendelse lavere end den gennemsnitlige sagsbehandlingstid frem til afvisning. I perioden 1994 til 1998 har den gennemsnitlige sagsbehandlingstid frem til anerkendelse/afvisning været faldende, for herefter at stige igen. Baggrunden for denne stigning er en ændring i sagstygden.

En afsluttet sag er her grupperet i 4 typer af afslutninger. De sager, der er anerkendt, kan ende i én af to grupper. Enten bliver de anerkendt og samtidig afsluttet, uden at der tages stilling til mén og erhvervsevnetab, eller også bliver der taget stilling til eventuel erstatning. Gruppen erstatningsafgørelser dækker således over sager, hvori der tages stilling til erstatning, uanset om der reelt bliver givet erstatning eller ej. Endelig dækker gruppen anden afgørelse primært over sager, hvori der ikke træffes afgørelse foreksempel, fordi borgeren ikke ønsker sagen behandlet.

Tabel 3.10: Gennemsnitlig sagsbehandlingstid fra oprettelse til afslutning

Dage Kendelse	År for afgørelse						
	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Erstatningsafgørelser	346	361	357	389	365	390	418
Anerkendt og afsluttet	51	56	59	66	61	65	66
Afvisning	121	142	145	119	100	102	104
Anden afgørelse	260	265	265	214	201	166	203
I alt	189	203	206	212	237	239	259

Som det fremgår af tabel 3.10 har den gennemsnitlige sagsbehandlingstid fra oprettelse til afslutning for alle sagskategorier været stigende gennem hele perioden. Hvis man ser på sagsbehandlingstiden for de enkelte afslutninger, er der for alle grupperne sket en stigning i perioden 1999 – 2000. Størrelsen på stigningen er dog forskellig fra gruppe til gruppe. Størst har stigningen været i sagsbehandlingstiden frem til anden afgørelse (ca. 22 %), herefter følger erstatningsafgørelserne (ca. 7 %).

En del af årsagen til den stigende sagsbehandlingstid er, at ulykkessagerne i gennemsnit er blevet væsentlig ”tungere”, fordi antallet af såkaldte bagatelsager er faldet, efter statsinstitutionerne i 1997 fik adgang til selv at behandle sådanne sager. Bagatelsagerne er lette sager, som er hurtige at behandle, derfor vil et fald i antallet af denne type sager betyde at den gennemsnitlige sagsbehandlingstid stiger.

Samtidig havde Arbejdsskadestyrelsen i begyndelsen af 1999 en betydelig personaleafgang, som betød at der opstod en sagspukkel. Først i slutningen af 1999 var Arbejdsskadestyrelsen oppe på fuld styrke igen og selv om man i løbet af 2000 afgjorde flere sager end året før, påvirker denne sagspukkel sagsbehandlingstiden i negativ retning . Produktiviteten er øget med knap 10 % i 2000.

Hertil kommer at der i de senere år har været anerkendt flere sager end i de foregående år. Dette forøger ligeledes den gennemsnitlige sagsbehandlingstid, da der efterfølgende i anerkendte sager skal tages stilling til mén og erhvervsevnetab.

Statistisk defineres en afsluttet sag som en sag, hvor der er taget stilling til både erhvervsevnetab og mén. Dette omfatter sager, der er afvist, sager der er anerkendt uden erstatning, sager der er henlagte, samt sager hvor der er taget stilling til både ménogdtgørelse og erhvervsevnetabserstatning. Desuden bliver sager, hvor der ikke har været aktivitet i 3 år, også betragtet som afsluttet. Tabel 3.10 viser, hvor stor en del af ulykkessagerne, der er afsluttet inden for henholdsvis 1 og 2 år. Andelen af sager, der er afsluttet inden for 1 år, har været faldende. Årsagen til det kan være, at forsikringsselskaberne selv behandler bagatelsagerne, der ofte har en kort sagsbehandlingstid.

Tabel 3.11: Antal afsluttede sager

Procent Sagsbehandlingstid	År for afgørelse						
	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Under ét år	83,57	81,48	80,46	79,17	76,01	75,00	71,47
1 – 2 år	13,98	16,19	18,56	19,65	23,21	24,45	28,03

III.2.2. Erhvervssygdomme

De efterfølgende 3 tabeller viser tilsvarende beskrivelser af sagsbehandlingstiden for erhvervssygdomme. Tabel 3.12 viser, at den gennemsnitlige sagsbehandlingstid for erhvervssygdomme har været faldende i perioden 1994 til 1997, og stigende i perioden 1997 til 2000. Årsagen til stigningen i den gennemsnitlige sagsbehandlingstid fra 1999 – 2000 er at der er flere afgørelser i gruppen med afvisninger og sagsbehandlingstiden inden for denne gruppe er steget med 2 dage. Sagsbehandlingstiden frem til anerkendelse er derimod faldet i perioden 1999 – 2000 med 30 dage.

Tabel 3.12: Gennemsnitlig sagsbehandlingstid fra oprettelse til anerkendelse/afvisning

Dage Kendelse	År for afgørelse						
	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Anerkendelse	336	309	318	340	365	412	382
Afvisning	152	147	116	116	137	172	174
I alt	190	175	148	144	169	209	210

En afsluttet sag er her grupperet i 3 typer af afslutninger. Gruppen erstatningsafgørelser dækker over sager, hvori der tages stilling til erstatning, uanset om der reelt bliver givet erstatning eller ej. Gruppen anden afgørelse dækker primært over sager hvori der ikke er truffet afgørelse eksempelvis fordi borgeren ikke ønsker sin sag behandlet. Hvis man ser på den gennemsnitlige sagsbehandlingstid fra oprettelse til afslutning har den været faldende fra 1994 til 1997 og stigende i perioden 1997 – 2000. Stigningen i 2000 dækker over at sagsbehandlingstiden frem til erstatningsafgørelser er faldet med 15 dage, at sagsbehandlingstiden frem til afvisning er steget med 2 dage og sagsbehandlingstiden frem til anden afgørelse er steget med 26 dage. Årsagen til, at den samlede sagsbehandlingstid er steget, er, at erstatningsafgørelserne, hvor sagsbehandlingstiden er faldet, kun udgør en begrænset andel af samtlige afgørelser.

Tabel 3.13: Gennemsnitlig sagsbehandlingstid fra oprettelse til afslutning

Kendelse	År for afgørelse						
	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Erstatningsafgørelser	427	420	384	410	435	499	484
Afvisning	152	147	116	116	137	172	174
Anden afgørelse	188	239	157	127	140	136	162
I alt	205	197	158	151	177	217	221

Nedenstående tabel viser hvor stor en del af erhvervssygdomssagerne, der har en gennemsnitlig sagsbehandlingstid på under 1 år, mellem 1 og 2 år. Som det kan ses i tabel 3.14, har andelen af erhvervssygdomssager, der er afsluttet inden for 1 år, været stigende frem til 1997, for derefter at falde fra 1997 – 1999. I 2000 er der igen sket en lille stigning. Dette hænger sammen med, at anerkendelsesprocenten i perioden 1993 til 1997 var faldende og stigende i perioden 1997 til 1999, og at sagsbehandlingstiden frem til afvisning er kortere end sagsbehandlingstiden frem til anerkendelse/erstatning.

Tabel 3.14: Antal afsluttede sager

Procent Sagsbehandlingstid	År for afgørelse						
	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Under 1 år	84,53	84,40	87,71	89,10	85,21	81,80	82,53
1 – 2 år	12,06	13,06	11,52	10,38	14,24	17,58	16,94

IV Statistik om P-sager

Arbejdsskadestyrelsen modtager hvert år en række forespørgsler efter Erstatningsansvarsloven § 10 og lov om sikring mod følger af arbejdsskade, §66. Det er ofte spørgsmål i private erstatningssager, derfor kaldes de P-sager under ét. Arbejdsskadestyrelsen kommer så med vejledende udtalelser mod et fast gebyr.

IV.1. Oprettede sager

Ved oprettelsen af en P-sag noteres en række ting omkring forespørgslen ud fra oplysningerne i forespørgslen. Der noteres blandt andet hvilket lovgrundlag sagen skal behandles efter. Den største gruppe (ca. 76% i 2000) af sager bliver behandlet efter erstatningsansvarsloven. Sager der behandles efter regler i arbejdsskadeloven eller ulykkesforsikringsloven er ofte private ulykkesforsikringer, hvor det af policen fremgår, at erstatningsfastsættelsen skal ske efter reglerne i disse love.

Tabel 4.1: Oprettede P-sager fordelt på lov

Lov	År for oprettelse						
	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Arbejdsskadeloven	654	649	758	715	722	912	791
Ulykkesforsikringsloven	255	292	252	443	416	238	336
Erstatningsansvarsloven	2.217	2.539	3.149	3.774	3.412	3.286	3.545
Andet	12	24	4	18	4	1	1
I alt	3.138	3.504	4.163	4.950	4.554	4.437	4.673

Som tabel 4.1 viser, er der sket en markant stigning i antallet af P-sager. Fra 1994 til 1997 har Arbejdsskadestyrelsen set en stigning på 57,7 % i antallet af oprettede P-sager. Efter 1997 har der været små svingninger i antallet af P-sager, men antallet ligger i 2000 stadig ca. 50 % over antallet i 1994.

Nedenstående tabel viser, hvilket spørgsmål Arbejdsskadestyrelsen anmodes om at komme med udtalelser om. Af tabellen fremgår det, at P-sagerne bliver mere ressourcekrævende, idet styrelsen bliver anmodet om at udtale sig om flere elementer i de enkelte sager. Sager, hvor der forespørges om mén, erhvervsevnetab og stationærtidspunkt har fra 1994 til 2000, haft en stigning på 109 %. Sager, hvor der kun forespørges om erhvervsevnetab, har i samme periode haft en stigning på 51 %, og sager, hvor der kun forespørges om méngrad, er kun steget ca. 13 %.

Tabel 4.2: Oprettede P-sager fordelt på, hvad der forespørges om

Hvad forespørges der om	År for oprettelse						
	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Anerkendelse	38	21	25	4	2	-	-
Erhvervsevnetab og stationærtidspunkt	31	46	59	46	47	51	56
Erhvervsevnetab	72	73	99	93	112	118	109
Invaliditet	55	45	43	39	33	17	14
Invaliditet og stationærtidspunkt	12	5	10	6	2	3	5
Mén	838	667	671	721	553	1071	948
Medicinsk invaliditet	184	461	479	599	681	213	309
Mén og stationærtidspunkt	212	265	266	335	343	353	356
Mén og erhvervsevnetab	386	312	297	322	338	301	301
Stationærtidspunkt	149	160	213	252	232	175	152
Mén, erhvervsevnetab og stationærtidspunkt	1.158	1.447	1.990	2.531	2.211	2.134	2.423
Andet	3	2	11	2	-	1	-
I alt	3.138	3.504	4.163	4.950	4.554	4.437	4.673

Af tabel 4.3 fremgår det, at størstedelen af forespørgslerne kommer fra forsikringselskaber. De udgør i 2000 82 % af alle P-sager. Den næststørste gruppe er advokater, som i 2000 udgør ca. 13 %.

Tabel 4.3: Oprettede P-sager fordelt på, hvem der forespørger

Hvem forespørger	År for oprettelse						
	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Advokater	383	474	575	706	664	568	617
Fagforbund	11	17	8	11	12	10	4
Forsikringselskaber	2.107	2.519	3.242	3.910	3.612	3.605	3.833
Myndigheder	163	284	189	190	180	190	162
Borgere	9	10	19	27	30	37	31
Arbejdsgivere	435	242	85	77	29	14	11
Andre	30	45	45	29	27	23	15
I alt	3.138	3.504	4.163	4.950	4.554	4.437	4.673

IV.2. Afsluttede sager

P-sager afsluttes med, at styrelsen kommer med en udtalelse om det, der er forespurgt om. Fra og med 1. januar 1996 er man begyndt at notere en diagnose på sager umiddelbart før udtalelsen gives. Denne diagnosekode er indført udelukkende med det formål at kunne identificere sager om whiplash-skader. I 2000 udgør whiplash-skaderne 26,83 % af afsluttede P-sager.

Tabel 4.4: Afsluttede P-sager fordelt på diagnose

Diagnose	År for afslutning				
	1996	1997	1998	1999	2000
Whiplash	587	1.103	1.407	1.031	1.284
Andet	2.880	3.192	3.249	2.920	3.501
I alt	3.467	4.295	4.656	3.951	4.785